

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4480/2019
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгиша Ђурић, адвокат из ..., против туженог ЈП за изградњу општине Горњи Милановац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6827/18 од 13.05.2019. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6827/18 од 13.05.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6827/18 од 13.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 129/18 од 27.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцима исплати износ од 18.805,00 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме НБС купује ефективну страну валуту на дан исплате у месту плаћања са каматом у динарској противвредности по стопи коју утврђује Европска централна банка почев од 01.10.2009. године, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу 12.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6827/18 од 13.05.2019. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П 129/18 од 27.09.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или

правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нема места о одлучивању о ревизији тужилаца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Правно питање које је предмет спора није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа странака, с обзиром да обавеза исплате накнаде по правилима о стицању без основа, у смислу члана 210. ЗОО, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, а у овом спору суд је одлучио применом правила о терету доказивања. Такође, није потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права нити су о томе у ревизији пружени одговарајући докази. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 14.04.2015. године, ради исплате по правилима о стицању без основа, а преиначена је поднеском од 20.02.2017. године, и то траженим износом 18.805.00 евра у динарској противвредности и тај износ представља вредност предмета спора побијаног дела.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић